

Parool 18/10/08

Monique Duurvoort mengt dans en dance

Zondag ontmoeten klassiek ballet en urban dance elkaar in De Meervaart in Amsterdam voor (W)EDGE, de nieuwste choreografie van Monique Duurvoort, prijswinnaar van de Nederlandse Dansdagen Maastricht 2007.

'Ik zie me niet meer op spitzten staan.'

BREGTJE SCHUDEL

Het is nu even rustig in de dansstudio op de derde verdieping van Creaz. Hier wordt straks weer druk met de acht dansers gerepeteerd. Monique Duurvoort (37) lijkt ontspannen. Ze is geboren en getogen in Amsterdam. Duurvoort volgde een klassieke dansopleiding, eerst aan de Scapino dansacademie, daarna bij Het Nationale Ballet, waar ze dertien jaar in het corps de ballet danste. Dertien jaar was wel genoeg. "Toen ik voor de vijfde, zesde keer *Het Zwanenmeer* moest doen, had ik het wel gezien," grinnikt ze.

Haar interesse voor dans ging verder dan het academische ballet, zegt Duurvoort: "Ik had heel erg de behoefte om ook op andere manieren te bewegen, meer ritmisch, meer natuurlijk en heel dicht op de muziek." Haar *urban dance moves* pikte ze dan ook juist op tijdens het uitgaan.

De behoefte beide disciplines te combineren was een logisch gevolg. Duurvoort: "Het wordt wel zo gepromoot, maar het is nooit zo geweest dat ik hardop heb gezegd: OK, nu ga ik urban en ballet samen doen. Ik snap eigenlijk ook niet waarom niet veel meer moderne choreografen vanuit deze dans-

vorm werken. De bewegingselementen uit de urban dancescene zijn zo rijk, zo bijzonder en veelzeggend. Ik vind het heel interessant om vanuit mijn andere, meer theatrale en artistieke dansachtergrond te kijken hoe je die twee kunt mixen."

In het kader van *New Moves* van Het Nationale Ballet maakte Duurvoort in 2005 haar eerste, bejubelde, korte choreografie, *Meanwhile on the other side*. Het prijzengeld

'Een echte cross-over van klassieke dans en straatstijl'

dat ze vorig jaar won tijdens de Nederlandse Dansdagen stopte ze in haar nieuwste project, (W)EDGE, dat begin oktober in Maastricht in première ging.

Het is opnieuw een mix van verschillende disciplines geworden, uitgevoerd door acht dansers met verschillende dansachtergronden. Precies vertellen waar haar stuk over gaat, valt Duurvoort moeilijk: "Ik ben niet van de verhaaltjes vertellen. Van: Dit is Jantje, en Jantje maakt iets mee en hier eindigt Jan-

tje. Ik houd meer van abstract. Maar het gaat over het individu versus de groep. En het voor jezelf op durven komen."

Het zijn kwesties waar Duurvoort bij het klassieke ballet ook wel eens mee geconfronteerd werd. "Toen ik een jaar of twintig was, werd ik me opeens heel bewust van mijn eigen achtergrond (zowel Nederlands als Surinaams) en mijn 'zwart zijn' – ik sloeg daarin ook wel een beetje door. Toen werd ik me ook bewust van bepaalde normen en waarden binnen de academische dans."

Zo moest ze zich voor *Het Zwanenmeer* lichter schminken, omdat ze anders uit de toon zou vallen. Duurvoort: "Dat heb ik toen geweigerd. Daarvoor moet je echt niet bij mij zijn, dan krijg je ruzie." De affaire liep uiteindelijk met een sissers af.

(W)EDGE wordt eenmalig opgevoerd. Daarna wordt, afhankelijk van de reacties, verder gekeken. Maar er staan nieuwe projecten op stapel. In maart 2009 staat ze met een nieuwe choreografie in *Fier!*, het allereerste programma van Dansgroep Amsterdam, opgericht door Krisztina de Châtel en Itzik Galili.

Eind april slaat ze in *Nieuwlichters* (een variant van *New Moves*) opnieuw de handen ineen met HNB. Duurvoort: "Dat wordt ook weer een echte cross-over, met urban en klassieke dansers." Maar of ze daarvoor ook weer haar klassieke balletschoentjes uit de kast trekt, valt te bezien. "Ik zie me niet meer op spitzten staan hoor, echt niet!"

**Monique Duurvoort – (W)EDGE
19 oktober in de Meervaart
Amsterdam**